

sve dok se naša braća nijesu učvrstila na Dobromu i sagradila crkvu, t. j. dosadašnje svetište Gospe od Zdravlja. Stoga ćemo se ovdje na njih u kratko osvrnuti.

1. Mačukat Petar.⁵⁴⁷ — On je bio dobrostojni splitski trgovac. Njegovi su se stari doselili iz Livna. Imao je još dva brata: Dujma i Fra Jeronima, Franjevca.⁵⁴⁸ Od njegove rodbine bio je i O. Bonaventura Mačukat, definator zajedničke provincije god. 1720-1723, koji je preminuo u Splitu 1. IX. 1725,⁵⁴⁹ kao i O. Paško Mačukat, za koga znamo samo da je bio župnikom u Rupama kod Skradina god. 1803—1805.⁵⁵⁰ Njegova obitelj još od vremena kad je sv. Ivan Kapistran djelovao u našim krajevima kao Apostolski poslanik, ima povelju, koju je dobila od samoga Sveca i kojom joj je povjerena služba apostolskog sindikata za Franjevce u Bosni pod turском vlašću. Tu je službu ona časno i s ponosom vršila sve dok je provincija bila jedinstvena. Kad je pak god. 1735 razdijeljena, onda ju je vršila prema novoj dalmatinskoj provinciji sv. Kaja, odnosno Presv. Otkupiteљa, u prvom redu prema našem samostanu u Splitu.⁵⁵¹ Vidjeli smo tekom knjige, kako je on dočekao našu braću kad su bježala iz Sinja u Split; kako je za njih kupio na dražbi ostavštinu zidara Ivana Filipovića na Dobromu, od koje je ostavštine nastao samostan Gospe od Zdravlja; kako se za njih zauzimao za teških časova kad se radilo da ih se istjera iz Splita, itd. On je u više prigoda braći od svojih sredsta-

⁵⁴⁷ Kukuljević, Bibliografija, I, 88; Šafarik-Jireček, Geschichte, II, 50, 244; Ljubić, Ogledalo, II, 408, 453; Bačić, Nekrolog, 229 sl. čitaju »Mačukat«. Zlatović, Franovci, 202, 208, 219 itd.; Monografije, 383—385, provincialni Sematizmi od god. 1898, 1906, 1913 itd. čitaju »Mačukat«. U službenim ispravama označuje se kad »Mazzucatti«, kad »Mazzucatto«. Tako isto i on sam se potpisuje na jedan i na drugi način, kako se vidi iz isprava. Držim, da je najispravnije čitanje Zlatovićevo, jer prezime nije talijansko nego čisto hrvatsko. A kako onda nije bilo ustaljenog hrvatskog pravopisa, te su se imena i prezimena u Dalmaciji pisala u duhu talijanskog jezika, to su se za naše slovo »č« upotrebljavali razni znakovi, kadšto slova »dc«, kadšto »zz«, isto kao što se je naše slovo »š« pisalo sa »sc« ili još češće sa »ss«. Brat g. Petra Mačukata O. Jeronim potpisivao se je kadšto Mazzucatti, kadšto Mazzucattovich. V. Bačić, Nekrolog, 229.

⁵⁴⁸ LACD, 5; Bačić, Nekrolog, 229; v. gore s. 52.

⁵⁴⁹ LAPM, 134; Najstariji nekrolog, za ovaj dan.

⁵⁵⁰ Bačić, Nekrolog, 230.

⁵⁵¹ Protocollo, 22.